

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS DOM

Mål nr
1012-11

meddelad i Stockholm den 20 maj 2011

SÖKANDE

1. AA

2. BB

3. Transtrands Västra Viltvårdsområde
c/o CC
Sälenvägen 37
780 67 Sälen

KLANDRAT AVGÖRANDE

Regeringens (Miljödepartementet) beslut den 18 november 2010,
M2009/1851/F/M, avseende överklagande i fråga om naturreservatet Norra
Transtrandsfjällen, Malung-Sälens kommun, se bilaga

SAKEN

Rättsprövning

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen förklarar att regeringens beslut ska stå fast.

Dok.Id 104769

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Wallingatan 2

Telefon
08-561 676 00

E-post:
hogstaforvaltningsdomstolen@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-12:00
13:00-16:30

YRKANDEN M.M.

AA, BB och Transtrands Västra Viltvårdsområde ansöker om rättsprövning och yrkar att regeringens beslut upphävs. De yrkar vidare att beslutet inhiberas. BB och Transtrands Västra Viltvårdsområde yrkar i andra hand att beslutet upphävs beträffande föreskriften A 6 och att beslutet i denna del inhiberas.

De anför bl.a. följande. I beslutet om bildande av naturreservat har regeringen beslutat om förbud mot viss markanvändning – jakt – utan att ange skäl för sitt beslut. Regeringen har även underlåtit att ange på vilket sätt inskränkningar i markanvändningen behövs för att uppnå syftet med bildandet av reservatet. Underlåtenheten strider mot 7 kap. 5 § miljöbalken, MB, och 20 § förvaltningslagen (1986:223). Beslutet strider även mot proportionalitetsprincipen dels som generell rättsregel, dels enligt 7 kap. 25 § MB. Beslutet om bildande av naturreservatet avser områdesskydd enligt 7 kap. 4 § MB. Något motiv för skydd av vissa djurarter inom markområdet för reservatet har inte angivits. Beslutet strider även mot likställighetsprincipen eftersom liknande jaktförbud inte har föreskrivits för andra reservat med motsvarande ändamålsangivelser.

AA anför därutöver bl.a. följande. Hans rätt och behov av att kunna färdas med transportfordon till sin fäbod såväl under vintertid som sommartid har inte beaktats. Vidare ska hans möjligheter att bedriva fäbodbruk beaktas utifrån FN-konventionen om biologisk mångfald. Regeringen har inte beaktat framförda synpunkter om lokalt inflytande i skötsel och förvaltning av reservatet och inte heller tagit hänsyn till lokalhistoriska aspekter.

Transtrands Västra Viltvårdsområde anför därutöver att beslutet strider mot 23 och 24 §§ lagen (2000:592) om viltvårdsområden eftersom det är orimligt att beslut fattade på en föreningsstämma enbart ska gälla delar av viltvårdsområdet.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Enligt 1 § lagen (2006:304) om rättsprövning av vissa regeringsbeslut får en enskild ansöka om rättsprövning av sådana beslut av regeringen som innefattar en prövning av den enskildes civila rättigheter eller skyldigheter i den mening som avses i artikel 6.1 i Europakonventionen. Enligt 7 § samma lag ska Högsta förvaltningsdomstolen upphäva regeringens beslut om beslutet strider mot någon rättsregel på det sätt som sökanden har angett eller som klart framgår av omständigheterna. Detta gäller dock inte om det är uppenbart att felet saknar betydelse för avgörandet.

Rättsprövningen innefattar, förutom ren lagtolkning, även sådana frågor som faktabedömning och bevisvärdering samt frågan om beslutet strider mot kraven på saklighet, opartiskhet och allas likhet inför lagen. Prövningen omfattar också fel i förfarandet som kan ha påverkat utgången i ärendet. Om de tillämpade rättsreglerna är så utformade att det föreligger en viss handlingsfrihet vid beslutsfattandet, omfattar rättsprövningen frågan om beslutet ryms inom handlingsfriheten (jfr prop. 1987/88:69 s. 23–25 och 234).

Enligt 7 kap. 4 § första stycket MB får ett mark- eller vattenområde av länsstyrelsen eller kommunen förklaras som naturreservat i syfte att bevara biologisk mångfald, vårda och bevara värdefulla naturmiljöer eller tillgodose behov av områden för friluftslivet. Enligt andra stycket samma paragraf får ett område som behövs för att skydda, återställa och nyskapa värdefulla naturmiljöer eller livsmiljöer för skyddsvärda arter också förklaras som naturreservat. Av 5 § i samma kapitel framgår att, i ett beslut om att bilda naturreservat, skälen för beslutet ska anges och också de inskränkningar i rätten att använda mark- och vattenområden som behövs för att uppnå syftet med reservatet. Av 7 kap. 25 § framgår att vid prövning av frågor om skydd av områden hänsyn ska tas även till enskilda intressen och att en inskränkning i enskilds rätt att använda mark eller vatten som grundas på skyddsbestämmelser i kapitlet därför inte får gå längre än vad som krävs för att syftet med skyddet ska tillgodoses.

De i målet tillämpliga bestämmelserna i MB är allmänt hållna och ger myndigheterna ett förhållandevis stort utrymme för bedömningar. I målet har inte kommit fram att regeringen vid beslutsfattandet skulle ha felbedömt fakta eller överskridit gränserna för det handlingsutrymme som de aktuella bestämmelserna ger eller att det vid handläggningen har förekommit något fel som kan ha påverkat utgången i ärendet. Regeringens beslut kan vidare inte anses strida mot någon rättsregel på det sätt som de sökande har angett. Det framgår inte heller klart av omständigheterna i målet att beslutet på annat sätt strider mot någon rättsregel. Regeringens beslut ska därför stå fast.

Vid denna utgång förfaller frågan om inhibition.

Marianne Eliason

Peter Kindlund

Henrik Jermsten

Olle Stenman

Erik Nymansson

Mats Bigner

Föredragande justitiesekreterare

Avd. II

Föredraget 2011-04-06